

ΦΡΑΓΜΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΑΙΟΣ 1979

Αριθμός Φύλλου 18

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝΝ. Δ. ΠΑΥΖΑΝΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΤΣΟΥΛΑΣ

Τη μέρα της Ανάστασης του Χριστού χάθηκε μια ανεπανόληπτη φωτογνώμια. Ο ΜΑΡΚΟΣ Π ΤΣΟΥΛΑΣ.

Η σανίδα σωτηρίας κάθε γνωστού, κάθε πατριώτη και πρόπαντός των χωριανών μας. Ο άκουραστος, ο πρόθυμος, ο παντοχού-παρών, ο έρρωστος, ο φιλακισμένους, ο ανεργους, ο συναδέλφους.

Οι φλέβες του ήταν γεμάτες από αλληλεγγύη. ΚΑΝΕΝΑΣ δεν έτρεχε με τόση θέληση και πεποίθηση, όπου τον καλούσαν να βοηθήσει.

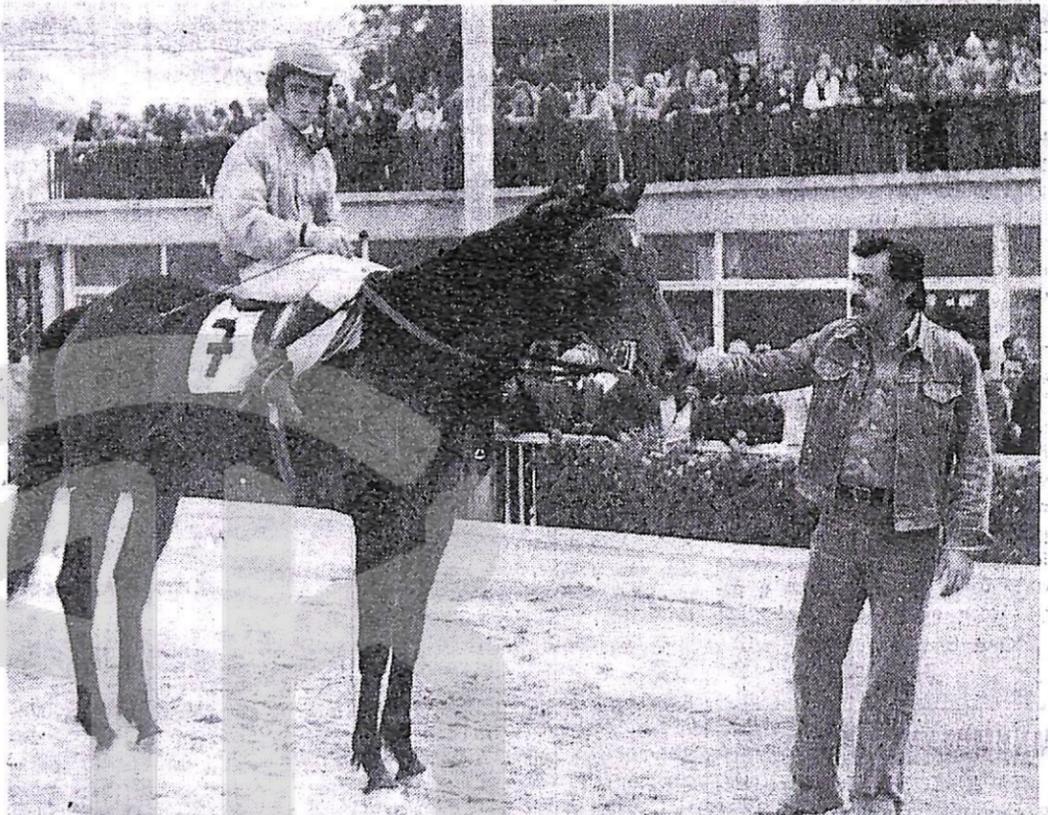
Δεν υπήρχε κανένας που να τον γνώρισε και να μην τον αγάπησε.

Γεννήθηκε το 1929 στο Μορφοβούνι Καρδίτσας. Σε ηλικία

ο ίδιος από τους παρακρατικούς που αλώνιζαν την περιοχή, είναι ολόκληρος Ιστορία. Δεκαεφτά χρονών έφτασε στην Αθήνα, προστάτης πλέον αυτός, πενταμελούς οικογένειας, μάννα, 2 αδελφές — ή μια φυλακισμένη, γιατί δεν άνοιξε παρτίδες με τους κατακτητές, αλλά τους πολέμισε — και δυο μικρότερων αδελφών.

Άρχισε τον ατέλειωτο Γολγοθά ως βοηθός σερβιτόρος και μέσα σε λίγα χρόνια αναδείχθηκε σε έναν από τους καλύτερους Μαίτρ της Ελλάδας. Στο διάστημα αυτό δεν τον άφισαν ήσυχο και οι αρρώστιες με χ ρ ι του σημείου, να του δηλώνουν κορυφαίο γιατρού ότι δεν έχει παρα ένα χρόνο ζωή. Πότε; Όταν

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ

Ο Γιαννάκης γιός του Μήτσιου Καπερώνη γεννήθηκε στο 8 Ίουλιου του 1959 στο Μεσσηνικόλα Καρδίτσας.

Από μικρό παιδάκι ασχολήθηκε πάρα πολύ με τα άλογα και τα μουλάρια του πατέρα του στο χωριό. Θυμάσαι το Γιαννάκι πάντα καβάλα αν και μικρούλης να τρέχει τολμηρά τότε στις κατηφαγίες του χωριού κουβαλώντας την κρησιά για τ' άμπέλσ και τότε ξύλα από τ' άτσόκια.

Δεν ασχολήθηκε πολύ με τα γράμματα. Όταν τελείωσε το Δημοτικό, ήρθαν οικογενειακώς στην Αθήνα. Προσπάθησε ο πατέρας του να του μάθει γράμματα. Δεν τα κατάφερε όμως. Δεν ήθελε να συνεχίσει το σχολείο και πήγε να δουλέψει σ' ένα καφενείο στην Ανάληψη. Κάθισε κάμποσο καιρό, κι όμως ήταν άησυχος, δεν μπορούσε να συνηθίσει στην ιδέα ότι θα γίνει καφετζής, αλλά ούτε ήθελε να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα του.

Ίούλιος του '73, ήταν από γεμιστάκι, ο ήλιος έκαιγε τα πάντα. Ένας ξάδελφός του κατέβαινε για να πάει στον Ίπποδρομιο. Σπαιμάτησε στο καφενείο που δούλευε ο Γιαννάκης. Συζητώντας και πίνοντας τό καφεδάκι ο Γιαννάκης τον ρώτησε

σε που πάει και κείνος τότε ότι πάει στον Ίπποδρομιο. Μόλις τράκωσε ο Γιαννάκης τάρα χτηκε, αναφοκοκκίνησε και του λέει, με παίρνεις και μένα; Κείνος απάντησε, και δεν έρχεσαι. Έτσι άρχισε η ζωή του Γιαννάκη στον Ίπποδρομιο. Μετά από τον αγώνα κείνης τής μέρας, ξύπνησε η αγάπη που έκρυβε μέσα του για τα άλογα. Δεν τον κρατούσε πια τίποτα.

Το Σεπτέμβριο του 1973 γράφτηκε στη Σχολή μαθητευόμενων αναβατών Ίπποδρομίου. Τον Ίούλιο του 1974 τελείωσε τη Σχολή μετά από πολλούς κόπυς και μόχθους, με απόλυτήριο λείαν καλώς.

Και επί τέλους, ήρθε η μεγάλη μέρα γι' αυτόν, 15 Ίουλίου 1974 έτρεξε για πρώτη φορά στον Ίπποδρομιο. Παρ' όλο που θα έτρεχε για πρώτη φορά, ήταν' όλο θάρρος και τόλμη και έλεγε θα νικήσω και νίκησε. Ήρθε πρώτος στην πρώτη κούρσα (έτρεξε με το άλογο Βουλκάνο) πανζουρλισμός στον Ίπποδρομιο, ένα χωριατόπαιδο να βγει πρώτος τρέχοντας για πρώ-

τη φορά. Όλοι τον αγάπησαν, όλοι τον συγχαίρκανε. Πότε δεν ξεχάσε τον πρώτο του προπονητή Ανώνη Σκυργιάνογλου. Σ' αυτόν πράγματι χρωστούσε πολλά. Έμεινε ένα χρόνο με τον πρώτο του προπονητή. Σημειώανε συνεχώς νίκες, ήταν καλός τίμιος, αγαπητός. Μιλούσε και γελούσε με όλους.

Μετά από τον πρώτο χρόνο, άρχισε να γίνεται περιζήτητος. Τον ζητούσαν όλοι οι σταύλοι του Ίπποδρομίου. Τελικά κατέληξε στο σταύλο του Μιχάλη Χαρολάμπους. Και από κεί άρχισε η λαμπρή του καριέρα. Συνεχώς νίκες, είκοσι έξη μέσα σε όχτώ μήνες. Για τον κόσμο του Ίπποδρομίου αυτό θά πεί έατός πρώτος των πρώτων, λαμπρή καριέρα, λαμπρή μέλλον, διότι μετά από σαράνταπέντε νίκες γίνεσαι πια επαγγελματίας Τζόκευ και όχι άπλως Τζόκευ, δηλαδή αξιόμαχητος επαγγελματίας.

Παρ' όλες τις νίκες του, παρ' όλη τή δόξα του, έμεινε πάντα ο ίδιος, δεν τον κυριέυσε ή δόξα, ούτε το χρήμα, έμεινε το γελαστό άπλό παιδί του χωριού. Ήταν ο καλύτερος αναβάτης του Ίπποδρομίου. Στο τέλος του 1979 θάπερνε το χρυσό μαστίγιο. Κατάρθωσε μέσα σε τόσο λίγο διάστημα να ξεπεράσει επαγγελματίες με ιαράντα χρόνια (Συνέχεια στην 2η Σελίδα)

13 χρόνων γίνεται έπονίτης, κάτω από τη σκιά του άξέχαστου πατέρα του Πausανία και του μεγαλύτερου αδελφού του Νίκου. Αυτόι και οι δυο χάθηκαν στον έμφύλιο του 1947. Πώς γλύτωσε

είχε να παντρεύει δύο αδελφές. Όμως, ο μεγαλύτερος γιατρός, ή ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΩΝΙΣΗ νίκησε όλες τις προβλέψεις! Έγινε καλά, πάντρεψε τις δυο αδελφές (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Για τη διήμερη άργία Πεντηκοστής — Αγ. Πνεύματος — προγραμματίζεται έκδρομή από τους Συλλόγους Βλάσδου Μεσσηνικόλα — Βουνέσι και άλλα χωριά της Νεβρόπολης για τις γενέτειρές τους με έκδρομο κό πούλμαν.

Αναχώρηση το μεσημέρι του Σαββάτου 9 Ίουλιου κι' επιστροφή το βράδυ της Δευτέρας 11 Ίουλιου.

Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι τέλους Μαΐου στα τηλέφωνα 522.51.19 Σ. Τσίτσας, 8234841 Δ. Δημάκη, 6510454 Ι. Παϊζάνο, 9924547 Στ. Θεός, 7776700 Σωκρ. Πολύζο.

Στις 20 Μαΐου Κυριακή με πρωτοβουλία του Συλλόγου Κρυονερίτων οργανώνεται έκδρομή που μπορούν να λάβουν μέρος και πατριώτες των άλλων χωρι-

ών της Νεβρόπολης για την Αράχωβα — Αιγιοριανή. Αναχώρηση ώρα 7—730' από Σύνταγμα — Όμόνοια, επιστροφή το βράδυ. Όποιος θέλει μπορεί να πάρει φαγητό μαζί του. Πληροφορίες και δηλώσεις μέχρι 17 Μαΐου στα ίδια πιά πάνω τηλέφωνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κατ' αυτόν τον τρόπο θά οργανώνονται τακτικά έκδρομές των οποίων τα έξοδα θά επιμερίζονται κατ' άναλογία στους Νεβροπολίτικους Συλλόγους. Παράκληση να δηλώσετε έγκαιρα για να κανονίζουμε πόσα πούλμαν θά χρησιμοποιήσουμε. Έπίμονο είναι πώς αν γεμίσουν ένα ή δυο πούλμαν και υπάρχουν έλάχιστοι για άλλο πούλμαν, να μη ικανοποιηθούν οι τελευταίοι.

Σ. ΤΣΙΤΣΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Από το Ροταριανό Όμιλο Θεσσαλονίκης, δόθηκε άργυρό μετάλλιο στο Μεσσηνικόλιτικο γόνου γιού των Δημ. και Μαρίας Βλαχάδα (Παϊζάνου) Μαίραρχο Νίκο, για την ετοιμότητα, τον αλληλεπαισιμό και την αυτοθυσία που επέδειξε κατά τους σεισμούς της Θεσσαλονίκης, χάριν τής οποίας σώθηκαν πολλές ψυχές από την γκρεμισμένη πολυκατοικία του Ίπποδρομίου.

Η Ένωσή μας του έκφράζει θερμά συγχαρητήρια.

Ο χορός τών Βουνεσιωτών

Ο Βλασδινός φίλος του Βουνεσιού κ. Σεραφ. Τσιτσιάς που ήταν στο χορό, μάς έστειλε ένα έμπνευσμένο κοσμικό ρεπορτάζ του χορού που έφθασε στο κατακόρυφο όταν γύρισε από την δουλειά του Ο ΜΑΡΚΙΟΣ ΜΑΣ για να κρατήσει τό κέφι μέχρι στις 7 το πρωί.

Τιμώντας την μνήμη του ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΣ αναβάλλουμε την δημοσίευση για μια άλλη φορά αν ο χρόνος άπαλήγει τό πένθος μας από τον αναπάντεχο χαμό του.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, συγκαλεί πλειατιά Διοικούσα Έπιτροπή στις 20 Μάη 1979 κατ' ώρα 9,30 π. μ. και καλεί όλους τους νέους του Μεσσηνικόλα και γενικά των χωριών της Νεβρόπολης, να παρευρεθούν στη συγκέντρωση.

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΤΣΟΥΛΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

φές του, με καλούς γαμπρούς, παντρεύτηκε κι' ο ίδιος και δημιουργώντας μια Άγια οικογένεια με μία κόρη και έναν γιό, τούς οποίους έλάτρευε κυριολεκτικά.

"Όμως η θάσκακος Μοίρα, δεν θέλησε να τον αφήσει να χαρεί τούς κόπους του κι' άπ' άνω στην άκμή της απέραντης δραστηριότητάς του σε ηλικία 50 χρόνων τον πήρε από κοντά μας, αφήνοντας ένα κενό δυσαναπλήρωτο!

Ποιός ξέρει τις βουλές της. Ίσως να έχει τίποτε γλέντια και τόν πήρε για να τα οργανώσει με την άφθαστη ικανότητά του!

"Ο ίδιος πέθανε τόν ωραιότερο θάνατο, μέσα σε στιγμές απέραντης χαράς γιατί έκανε Άνάσταση μαζί με την αγαπημένη του οικογένεια και ιδιοκτητή από τή γενική έκτιμηση, αγάπη και σεβασμό όλων τών χωριανών.

"Ημεείς όμως, πώς είναι δυνατόν να συνηθίσουμε στην ιδέα ότι δεν υπάρχει πια μεταξύ μας; Αγαπημένε μας, κοιμήσου ήσυχος. Στόν νωπό τάφο σου όρκίζομαστε, να μὴν αφήσουμε τὰ παιδιά σου να αισθανθούν τήν παντοτινή απουσία σου! Μόνο μία τελευταία χάρη σου ζητάμε! Νά μας επικοινωνήσεις συχνά στόν ύπνο μας!, θά είναι ή μεγαλύτερη παρηγοριά μας!

Ο άπαρηγόρητος θεός του ΒΑΓΓΙΑΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Τό Δ. Σ. τού Συλλόγου Μεσημεριολιτών, αντί στεφάνι στη σορό τών ΜΑΡΚΟΥ Π. ΤΣΟΥΛΙΑ πρώτου Προέδρου τού Συλλόγου Βουνεσιωτών, τού άριστον πζόκευ τού Ίπποδρόμου ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΚΑΠΕΡΩΝΗ και τών δύο άδικασκωτών τού ΓΡΗΓΟΡΗ ΙΩΑΚΕΙΜ και ΒΑΛΙΟΥ ΤΖΙΦΟΥ τού πέθαναν αιφνίδια έκφράζει στους έδικούς τους θερμά συλλυπητήρια και προσφέρει για τήν άνέγερση τού Πνευματικού Κέντρου ΜΕΣΗΜΕΡΙΚΟΛΑ δραχ. 10.000.

Επίσης στή μνήμη τού άδελφού και θείου ΒΑΛΙΟΥ ΤΖΙΦΟΥ οί κ. κ.

Τζίφος Άπόστολο δραχ. 1000.
Παναγός Βασίλ. δραχ. 500

Αντί στεφάνου στή σορό τής θείας μας Πηνελόπης Χ. Παϊζάνου, οί άδελφοί Βασίλης, Γιώργος, Γιάννης Παϊζάνος δραχ. 1.000.

Επίσης αντί στεφάνου, στή σορό τής εξοδέλης μας ΑΙΚΑΤ. Ν. ΞΑΝΘΗΡΟΥ οί Γεώργιος και Κωνσταντίνα Παϊζάνου δραχμ. 300.

Στή μνήμη τής μητέρας του Εύαθυιας ό Δημ. Α. Κρανιάς δραχ. 1.000.

Αντί στεφάνου στή σορό τού ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΝΕΛΗ, σύζυγο τής άδελφής του ΑΝΕΞΑΝΔΡΑΣ ό κ. Θωμάς Κατσάκος δραχ. 1.500.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ:

- Στή «Νεβρόπολη»;
- Στό Σύλλογο τού χωριού σας;

Ο Θεός τούς καλούς τούς παίρνει κοντά του, νέους.

Τήν Κυριακή τού Πάσχα φέτος, δάλεξε και πήρε τόν καλύτερον άπ' όλους τούς καλούς, τόν Μάρκο Π. Τσούλα.

Δέν μπορούμε άκόμα να τό πιστέψουμε ότι μās έφυγε για πάντα. Αύτός ό δυνατός, πού έδινε κουράγιο σ' όλους έμάς τούς αδύνατους. Αύτός, πού είχε πάντα έπισημη τή λύση σε κάθε μας πρόβλημα. Αύτός, ό συμπαροστάτης και συνταχτής κάθε άρρωστου Βουνεσιώτης πού κατέβαινε στήν Άθήνα.

Αύτός, ό σωτήρας δεκάδων φτωχών και άπρωστάτων παιδιών τού χωριού πού ζητούσαν στήν πρωτεύουσα μία καλύτερη τύχη. Αύτός, ό άκούρατος εργόητης, ό έμπνευστής και πρώτος πρόεδρος τού συλλόγου μας, ό Μάρκος Παισ. Τσούλας, δέν υπάρχει πια. Δέν όρφάνεψε, φεύγοντας, μόνο ή οικογένειά του, ή χαρακαμένη γυναίκα του, τὰ δυό του παιδιά, ή δοκιμασμένη άπ' τόν πόνο μάνα του, τ' αδελφά του.

Όρφάνεψε όλόκληρο τό χωριό μας, οί συνάδελφοί του, οί φίλοι του —και δέν είχε και λίγους—, ό σύλλογός μας, όλοι ό σοι τόν ζήσανε από κοντά. Υπήρξε ό άπεγαδίαστος, ό άγνός ιδεολόγος τού καθήκοντος. Μακριά άπ' τήν κοντόφθαλμη κομματική αντίληψη, βοηθούσε άδιάκριτα όποιονδήποτε είχε άνάγκη. Τίς γνωριμίες πού άπόχτησε λόγω τού καλού του χαρακτήρα και τής δουλειάς του, τίς χρησιμοποίησε πάντα για τήν εξυπηρέτηση τών άλλων φεύγοντας άφησε πίσω του, μεγάλο κενό.

Ο ύπογράφων, είναι ένας άπ' τὰ δεκάδες παιδιά πού άνέφερα πιό πάνω. Είχα δε τήν τύχη να τόν γνωρίσω από πολύ κοντά, αλλά και τήν άτυχία, γιατί ό πόνος πού μās έδωσε ό άδικος χαμός του, είναι πολύ μεγάλο. Τά τόσο όμορφα και άνεξαντίλητα σε ρεπερτόριο άνέκδοτα σου, δέν θά μās κάνουν να γελοόσουμε πια ποτέ, φίλε, πατέρα και αδελφέ, αγαπημένε μας Μάρκο.

Ας είναι έλαφρό τό χώμα πού σε σκεπάζει.

Βόλος 24.4.1979

ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΟΥΛΗΣ

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τού Συνδέσμου τών Άπανταχού Μορφωθουσινών (Βουνεσιωτών) σπινελθών έκτάκτως επί τώ θλιβερώ άγγέλματι τού άδόκητου θανάτου τού Μάρκου Παυσανία Τσούλα, πού διατέλεσε πρώτος Πρόεδρος τού Συνδέ-

Τό μνημόσυνο τού λατρευτού μας ΜΑΡΚΟΥ

Θά γίνει στίς 27 Μαΐου Κυριακή πρωί στήν έκκλησία Άγίου Μελετίου (τέρμα).

Τό μνημόσυνο τού λατρευτού μας ΓΙΑΝΝΑΙΚΗ θά γίνει τό πρωί τής Κυριακής 10 ΙΟΥΝΙΟΥ στό νεκροταφείο ΒΥΡΩΝΟΣ.

σμου και πού προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες στό Σύνδεσμο και στους χωριανούς μας άποφύγει.

1) Νά έκφράσει τὰ συλλυπητήριά του στήν οικογένειά του.

2) Ν' αναιλάβει τήν δαπάνη τής κηδείας του.

3) Νά άναρτηθεί ή φωτογραφία του στό γραφείο τού Συνδέσμου.

Άθήναι τή 24 Απριλίου 1979

Στή μνήμη τού ΜΑΡΚΟΥ Παισ. ΤΣΟΥΛΑ. Ο δικηγόρος κ. Γιαννάκης Χ. Ηλίας αντί στεφάνου προσέφερε στό Σύνδεσμο τών άπανταχού Μορφωθουσινών δραχ 1000.

Επίσης ύπερ τού ως άνω Συνδέσμου οί:

Λεωνίδας Γ. Ζαρκάδας 1.000.
Γάβριος Γ. Κωνσταντος 1000.
Καταίκος Γ. Παναγ. 1000.
Τσούλας Π. Γεώργιος 1000.

πέρα από τὰ στεφάνια πού κατέθεσαν στή σορό του.

Νεκρολούλουδν

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟ ΣΥΖΥΓΟ ΜΟΥ ΤΑΣΟ ΜΗΤΣΙΟΥ

Νωπό άκόμα τό χώμα πού

σε σκεπάζει Τάσο μου. Νωπές οί θυμήςεις. Συντροφευμένος άπό τή θλίψη τών οικείων και συγγενών σου, τὰ δάκρυα τών φίλων σου, τούς έπαίνους τών συναδέλφων σου και συναργατών σου έπου εργάστηκε σκληρά και εύσυνείδητα στ' άπάρριστα δάση... τήν αγάπη έκείνων πού εύεργετησες και τίς χιλιάδες ζωές πού έσωσες στα μαύρα χρόνια τού πολέμου... Μά όμως δέν έλύγισες, στάθηκες βράχος άκλόνητος... κι' ώσπου μία μέρα ξαπλώθηκε ή λευτερά όλόκληρη ν' άστράφτη στ' ούράνια άπ' άκρη σ' άκρη κι' έφερε στή πατρίδα μας... ζωή και περηφάνεια...

Τιμήθηκες για τίς άνδραγαθίες σου και για τή παλληκαριά σου με παράσημα άνδρείας άπό τίς δικές μας άρχές και τούς συμμάχους.

Ήλθε όμως μέρα δίσεικτη, μέρα κατηραμένη πού ένα πρωινό τού Σεπτέμβρη σ' άρπαξε σκληρά κι' αλύπητα από τό σπινθηκό σου, και σε πήγε τόσο ψηλά πού δέν υπάρχει ό «έρχομός σου».

Εμείς πού σ' αγαπήσαμε κι' όλοι έκείνοι πού έσωσες με τὰ αισθήματά σου προσευχόμαστε στόν Θεό τής αγάπης και τής συγγνώμης να σε κατατάξει στή «χαρεία τών άγίων». Όσα λόγια κι' αν σου γράψω Τάσο μου θά είναι έλάχιστα για τήν ώραία και άγνή ψυχή σου. Τό μυαλό μου σταματά και ή καρδιά μου είναι άνύμφορη να παρηγορηθεί, αλλά είναι τὰ μόνα πού έχω στή δύσκολη τούτη ώρα άφού έτσι είναι ό νόμος τής ζωής.

«Δόξα τώ Θεώ» καλή άπαλογία στήν ούράνια χώρα.
Η γυναίκα σου ΜΑΙΡΗ

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΛΑΣΔΟΥ

Όσα γράφει, πολύ σωστά, για τό Μπλάσδο Ισχύουν άπαράλλακτα για όλα τὰ Νεβροπολισια χωριά μας

Αγαπητέ μας συγχωριανέ, Επὶ τή αναλήψει τών καθηκόντων μας ως νέων κοινωτικών συμβούλων τής Κοινότητας Μοσχάτου έπιθυμούμε να επικοινωνήσουμε μαζί σας με τό παρόν μας γράμμα, θεωρούμε χρέον μας να θέσουμε υπό τήν κρίση σας ώρισμένες μας σημερινές σκέψεις, παρατηρήσεις και παρακλήσεις και εις έσας έναποκειται να τίς έκτιμήσετε δεόντως.

Είναι γνωστόν ότι όλοι οί κάτοικοι τού χωριού μας υπήρξαμε έκ κληρονομίας τών πατέρων μας πτωχοί.

Η καταχή όμως με τὰ θάσσανα, τής πείνας, τίς αγωνίες και τίς τολαιπωρίες, ή άναγκαστική μετακίνηση τών συγχωριανών μας από τό χωριό, τό νόσημο τών σπιτιών μας και έν συνεχεία προσβολή τής μοναδικής μας καλλιέργειας τών άμπελιών μας από τήν «φυλλοξήρα» ήταν έπόμενο να μās καταστήσουν άκόμη πτωχοτέρους.

Οί νέοι τού χωριού μας πού θά μπορούσαν να τό ζωντανέψουν εάν έμειναν στο χωριό — ύποχρεώθηκαν να τό εγκαταλείψουν έλλείψει διωσίμου άποσχολήσεως των σ' αυτό και ν' άναζητήσουν κολλιτέραν τύχη στή ξενιτειά.

Σήμερα στο χωριό άπομένουν έκατόν είκοσι (120) περίπου οί κογένειες, γερόντων γονέων μας, πού ζούν τώρα βαρυστημένοι και άκεφοί, με τίς σκέψεις και τήν νοσταλγία από τήν κίνησιν και τήν ζωτικότητα τών περασμένων παλαιών κοιλών ήμερών τού χωριού μας.

Η βασική καλλιέργεια τών κατοίκων, ή Άμπελοαργία διέρχεται δυστυχώς κρίσιν. Τ' άμπέλια μας δυστυχώς διανύουν τίς τελευταίες ημέρες τής ζωής των (λόγω τής γεροντικής των ηλικίας — είναι ήδη 40 έτών περίπου).

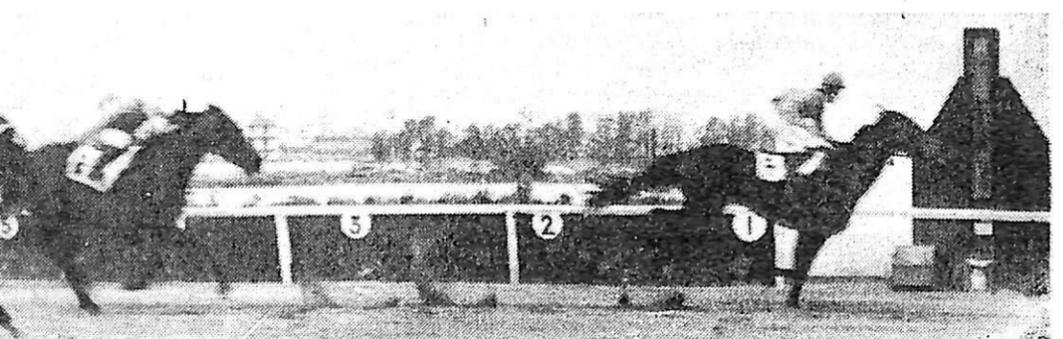
Η γεωπονική έπιστήμη διδάσκει ότι ή Άμπελος άποδίδει άπό ηλικία 5 έτών έως τὰ 35 —

40 έτη. Πέραν τής ηλικίας αυτής ή καλλιέργεια τής Άμπέλου είναι ΑΣΥΜΦΟΡΗ.

Αυτό συμβαίνει με τὰ δικά μας άμπέλια σήμερα. Σκέψεις για τήν άναμπέλωση με νέα φυτά δέν δύναται να γίνουν, με τὰ ένοσημούντα στο χωριό μας πλέον γεροντικά χέρια.

Αλλωστé και οί τιμές τών σταφυλιών και ή έλλειψη συνεταιριστικού πνεύματος δέν ένβαρύνουν προς τοϋτο!... Με αυτά λοιπόν τὰ δεδομένα και με τὰ γεγονότα ότι οί «Λίμνες» και τὰ έργα τής ΔΕΗ ήτοι τό έλεγχόστασιο, ή Λίμνη άναρρυθμίσεως, και ό οικισμός ΔΕΗ πού εις βάρος τής λιγιστής και ήμιαγόνου γεωργικής έκτάσεως τών κατοίκων τής Κοινότητας έγένητο (άπελείται τώρα ως έπιληροφορηθμεν ή δημιουργία και νέας μακρής λίμνης, ή όποία έπρογραμματίσθη ήδη εις τήν περιφέρειαν τών άμπελώνων μας), οί έκτάσεις προς καλλιέργειαν πού (Συνέχεια στήν 5 σελίδα)

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ

(Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος) να καριέρα.

Άτυχος όμως ό Γιαννάκης. Πάνω πού ή τύχη τού χαμογέλασε και τούστρωσε λαμπρό μέλλον και λαμπρή καριέρα, ήρθε ή μοιραία στιγμή τής ζωής του 30 Απριλίου 1979 μέρα Δευτέρα. Ο Γιαννάκης ξεκίνησε όπως πάντα χαμογελαστός για τούς άγώνες τού Ίπποδρόμου, με τήν πεποίθηση και τή σιγουριά τής νίκης. Όρα 3 άρχισαν οί άγώνες. Τρίτη σειρά τού Γιαννάκη. Ξεπρόβαλλε για τόν άγώνα με

τό άλογο «Μίς Νέλλη». Χειροκροτήματα, φωνές, κακό, πανδειμόνο. Στα 150 μέτρα από τήν έκκίνηση στο ύψος φίνης, τό άλογο σκόταψε. Ο Γιαννάκης βρέθηκε κάτω από τό άλογο. Ο θάνατός του ήταν άκαριαός. Μά ταχα προσπάθησαν στόν Εύαγγελισμό οί Γιατροί να τόν κρατήσουν στή ζωή. Η κηδεία του έγινε στίς 3 Μαΐου 1979. Ήταν πράγματι μία άνθρωπολημμίρα, μία κοσμοσυρροή. Πάνω από δύο χιλιάδες άνθρωποι πέρρασαν για να δώσουν τόν τελευ-

ταίο χαριστικό στόν Γιαννάκη. Έτσι τελείωσε ή ζωή τού Γιαννάκη, πριν άκόμα καλά καλά άρχισει, διότι ήταν μέκρός ακόμη για να προφτάσει να γνωρίσει τή ζωή. Ήταν μόλις είκοσι χρονών, πάνω στήν πιό ώραία ηλικία με τὰ πιό πολλά κι' ώραία όνερα κι' έλπίδες.

Αύτός ήτανε ό Γιαννάκης Καπερώνης. Ας είναι έλαφρό τό χώμα πού τόν σκεπάζει.
Ο έξάδελφός του ΚΙΟΥΤΣΙΚΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΣΗΜ: ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ 3-4 Περιέχουν αποδόσεις των άρθρων 1, 3, 4 και 5 με επιμέλεια Λ. Θεός του περιοδικού. Σελίδα 5

ΑΠ' ΤΗΝ ΕΥΘΥΜΗ ΠΛΕΥΡΑ

Του τακτικού συνεργάτη μας ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΕΛΕΤΖΑ

Σ' όλους είναι γνωστό πως μια κοινωνία δεν μπορεί να προκόψει αν δεν αναπτύξει, σ' όσο μεγαλύτερο βαθμό μπορεί, τό επιστημονικό δυναμικό της.

Κοντολογίς θέλω να πω πως μια κοινωνία, σ' όποιο ιδεολογικό ταμέα κι' αν άνήκει, πρέπει να πλαισιώνεται μ' όσο δυνατόν περισσότερο επιστήμονες.

Επιστήμες υπάρχουν πολλές. Μια απ' αυτές και αξιόλογη είναι ή Νομική. Ένα απ' τα βασικά άγκυράρια που στηρίζουν τό οικοδόμημα που λέγεται γενικά επιστήμη, Ευρύτατος ό ρόλος του λειτουργού της Θεμίδας, του δικηγόρου. Καμιά δουλειά δεν πηγαίνει μπροστά και καμιά επιχείρηση δεν εξασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία της αν δεν ρωτηθεί πρώτα ό νομικός της σύμβουλος να πει τη γνώμη του για κάθε ένδειξη της επιχείρησης. Στο επάγγελμα του δικηγόρου υπάρχουν κι' επιστήμονες στα πλαίσια του ελεύθερου επαγγελματία που κινούνται από φιλαρρημία ή απ' άλλα ταπεινά ελατήρια δημιουργούν άγεφύρωτα χάσματα ανάμεσα στους αντίδικους με αποτέλεσμα να χάνονται ολόκληρες περιουσίες στα δικαστήρια για μηδισίμια αίτια πολλές φορές. Αυτόι οι επιστήμονες δεν κατανόησαν τό ρητό που λέει πως ένας συμβιβασμός είναι προτιμότερη από μια κερδισμένη υπόθεση.

Αυτά όμως τά λίγα συμπτώματα μέσα στο δικηγορικό κλάδο δεν είναι ικανά, να κληιδώσουν τη λαμπρή επιστήμη της Νομικής Γι' αυτό ό πολύς κόσμος περιβάλλει σε σεβασμό τό επάγγελμα αυτό τό είχαν «έπι πολλού». Κι' έλεγε ό ένας χωρικός στον άλλο: «Τί είπες, σπουδάζει ό γιός σου στην 'Αθήνα, Κώτσιο;» Κι' άπαντά ό Κώτσιος, «Στόπα δάκα φράξες πως σπουδάζει γιατρός, ό πρώτος ό μως χωριάτης, έπηρεασμένος απ'

την αϊγλή του δικηγορικού επαγγέλματος, του εΐχεται «αΐτνε και καλός δικηγόρος».

Θάθελα σήμερα, ξετυλίγοντας τό κουβάρι των άνοιμήσεων, να γυρίσω κάμποσα χρόνια πίσω. Νά θυμίσω στους συγχωριτες μου και τους πιο παλιούς από μένα πως κοντά στη Νομική επιστήμη ζούσε και κινούνταν, στους χώρους των Πταισματοδικείων, ή συμπαθής τάξη των δικολάβων. Οί δικολάβοι, οί έμπειροί δικηγόροι, 'Ημιμαθείς αλλά ευγενέστατοι και καλοπροαίρετοι. Στην έδρα ό Πταισματοδικής σε μια ποικιλική δικάσιμο και κάτω ό δικολάβος ν' αγοράζει με γλαφυρότητα «Έγώ φρονώ κύριε Πταισματοδικά», και σέ λίγο: «Έγώ φρονώ κύριε Πταισματοδικά». Όσοι ό κύριος Πταισματοδικής βγαίνει απ' τά ρούχα του και ξεσπάει: «Τί φουρνάτε και ξεφουρνάτε κύριε συνήγορε; Πήτε μας και κάτι για την υπόθεση».

Κι' ένα ωραίο περιστατικό δικολαβικής διατύπωσης: Ένας χωριανός μου άνακάλυψε κάπως άργά πως ήταν άδύνατο να ζήσει με τη γυναίκα του κάτω απ' την ίδια στέγη. Γι' αυτό κατέφυγε στο δικολάβο αναθέτοντας του την υπόθεση της έκδοσης διαζυγίου. Ο δικολάβος στο ιστορικό της υπόθεσης έγραψε τό άμύμητο: «Και συνέζουν χωριστό από διετίες». Και άλλο πικάντικο: ό πρόεδρος του χωριού κατέφυγε στο δικολάβο να του ζητήσει τη γνώμη του για μια παράσταση που θάθελε να κάνει στο Νομάρχη για μια οικονομική ένίσχυση της Κοινότητας. Κι' ό δικολάβος: «Αυτό άστο άπάνω μου Πρόεδρε. Θα παρουσιασθώ έγω στο Νομάρχη. Έσύ μόνο θα μου δώσεις μια Τριμελή Έπιτροπή από πέντε πρόσωπα κι' ή δουλειά μας θά γίνει».

Δέν ξέρω όμως αν έγινε ή δουλειά

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΕΤΖΑΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Κ. Σ. ΒΛΑΣΔΟΥ

(Συνάχεια από την 2η Σελίδα)

άπομένουν πλέον είναι τόσον λίγες ώστε ή μελλοντική του χωριού μας προοπτική του ως βιωσίμου να παρουσιάζεται ΟΙΚΤΡΑ.

Αν θέλετε τώρα να μάθετε και δια την υκτερινήν του χωριού μας προοπτική του ως βιωσίμου πληροφορούμε ότι αυτή από ωρον 8 μ. μ. νεκρούται:

Επίσης ό αριθμός των μαθητών του σχολείου μας δεν ξεπερνά τά 13 σήμερα παιδιά και όπωσ ό δάσκαλος του χωριού μας έπληροφόρησε εις τό τρέχον έτος 1979 ό αριθμός ούτος θα κατέλθι εις τά 7 παιδιά. Ότε γεννάται και πρόβλημα πλέον καταργήσεως του ολείου μας έλλείψει μαθητών.

Αντίλαμβάνεσθε λοιπόν μ' όλα αυτά ότι δεν είμαστε τίποτε άλλο από ένα μελλοθάνατο χωριό!, που άργοπεθαίνει!, με λίγη φαντασία μάλιστα μπορεί να σκεφθή κανείς και να συλλάβη ότι ύστερα από 15 έως 20 χρόνια (μετά τόν θάνατον των γερώνων γονέων μας) τό χωριό μας σιγά - σιγά θα έρημαθή για να έγκαταλειφθή άργότερα, και τίσως άπομείνουν 2-3 κτηνοτρόφοι για να θυμίζουν πως εις τόν τόπον αυτόν ύπήρχεν κάποτε κοττακήμενο χωριό με τ' όνομα Μπλαάσο — Μοσχάτο!!

Και ενώ πλάγματο τό χωριό μας άπειλείται από τίς συμπτώσεις κοκών περιστάσεων φοβερά με άφανισμόν, όλος άπροσδόκητα «Άκτις φωτός έλαμψεν, τό ές δηλαδέν μέσα ένδιαφέρον υπύδρων Καρβιτσιωτών και λοιπών ν' αγοράσουν εις τό χωριόν μας οικόπεδα (Περί τά 15 οικόπεδα έντός του χωριού ήδη αγοράσθησαν και περί τά 50 εις την περιφέρειαν προς οικόδομειν θερινών κατοικιών.

Σέ τόυτο δέβαια εδοήθησαν τό καλό των συγχωριανών μας όνομα, (φιλέργοι — φιλήσυχοι). Τό καλό του χωριού κλίμα (500 μέτρα περίπου ύπερ την θάλασσαν) τό άρκετό πράσινο που με τάς άναδοσάσεις και την σημαντική μείωσιν του αριθμού των γδιών μας ανεπτύχθη και διότι τό χωριό μας απέχει μόλις 15 χιλιάμετρα από την ύγρην, σχετικώς θερμώδη και ρυπασμένην της Καρβίτσας πόλη.

Νά λοιπόν ή εύκαιρία. Τό θαύμα της νεκραναστάσεως του χωριού μας. Είναι μοναδική ίσως εύκαιρία να έπωφεληθούμε να τό «ασατήσουμε ένα καλό θεσσαλικό «θέρετρο».

Αλλά για να πετύχουμε να δημιουργήσουμε υποδομήν Τουριστικού κλίματος χρειάζονται πολλά. Και πρώτα - πρώτα ν' αποκτήσουμε ως κάτοικοι συνείδηση καθαριότητας και καλήν διαθεσιν όταν χρειάζεται χωρίς διαμαρτυρίες κλπ. να είμεθα έτοιμοι για μικροθυσίες συμφερότων μας πρό της δημιουργίας έργων κοινής ωφελείας. Και για να έπιτευχθούν όλα αυτά, πρέπει να κατανοήσουμε όλοι ότι τό χωριό μας διατρέχει τόν κίνδυνο του άφανισμού.

Αγαπητοί μας, καταλαβαίνετε τώρα ότι δεν έπιτυγχάνεται ό στόχος ούτός χωρίς την έπάρκειαν του ποσίου ύδατος, χωρίς την ασφαλτόστρωση του δρόμου από Τσούκα — Χωριό, και εάν έν άποβάλλομεν τίς κοκές συνηθείς μας να κρατούμε στά σπίτια μας τά γίδια, τά γουρόνια, τά σκυλιά, τίς κόττες, τά λεύθερα χειμώνια, καλακαίρι και το χειμώνα να ρυπαίνεται τό περιβάλλον και να δημιουργούνται κίνδυνοι άσθενειών, όπως ό μελιταός πυρετός κλπ. Και δεν θα μπορούσαμε να δημιουργή-

σομε τουριστικήν ένθάρμυσιν έντός του χωριού εάν υπάρχουν άκόμα σπίτια χωρίς βόθρους και με διάχυτον την ρύπανση, τίς αούές και στο σκακία των σπιτιών μας κλπ.

Οί νέοι σύμβουλοι, συνεργάτες μου και έγω είμαστε άποφοτισμένοι παρά πάσαν αντίξοότητα που τυχόν συναντήσωμεν να έπιτύχωμε την ΑΛΛΑΓΗΝ. Και έλπίζωμεν εις αυτήν πιστεύοντας εις την ήθική και ύλικήν συμπαράστασιν όλων. Ευχαριστώσας σας πληροφορούμε ότι δια τά δύο καυτά του χωριού μας θέματα, ήτοι της έπάρκειας του ποσίου νερού και ασφαλτοδρόμου Τσούκα — Χωριό με τάς έπιτελιμημένες μας επισκέψεις και ποικίλης ένεργείας έλάβωμεν από τούς άρμοδίους διαβεβαιώσεις δια τό καλόν τέλος των και μάλιστα έντός του τρέχοντος έτους 1979.

Γιά τά έργα όμως έσωτερικών του χωριού μας άναγκών όπως είναι 1) δύο τάφροι μεγάλοι εις τά δύο άκρα του χωριού μας σημα δια τά την συγκέντρωσιν και την ένσπύθησιν των σκουπιδιών προς καύσιν. 2) Τήν δημιουργίαν ενός «πάρκιγκ» αυτοκινήτων ώστε να άπαλλάξωμεν την μικρή πλατεία μας από τό δυσδάστακτο βάρος των τροχοφόρων. 3) Διά την τιμμεντόστρωσιν την συμπληρωματικήν του κεντρικού μας δρόμου Ροχίτσα — Ρόχη και 4) δια την τιμμεντόστρωσιν, νέας κεντρικής πλατείας «Δημητρίου Μοργέλου» κλπ.

Διά την έφορμωγήν των προγραμμασθέντων έργων τούτων στερούμεθα χρημάτων ως Κοινότητα έντελώς άπορη. Τό θέμα τόυτο άπετέλεσεν οδοσιάν άφορμήν συζητήσεως μεταξύ των Κοινοτών μας Συμβούλων, εκ παραλλήλου δε έζητήθησαν και γνώμες τρίτων και πρό πάντων των άποτελεσάντων την Έρανήν Έπιτροπήν προσώπων «Απαντες όμοφώνως καταλήξαμεν εις τό συμπέρασμα ότι δεν ύπάρχει άλλη λύση εξευρέσεως χρημάτων από τό να επιδιώξωμεν εις πράξεις εκ προσφορών από συγχωριανούς μας που τό χωριό μας αγαπούν και για τη τύχην των ένδιαφέρωνται. Ηδη έσχηματίσαμε την Έρανήν Έπιτροπήν προς τόυτο κατόπιν έπι-

λογής μας και θερμής πρόσ αυτούς παρακλήσεως και άπετελέσθη αυτή εξ έκπροσώπων ένδιαφέροντος και έντιμότητος για τά θέματα του χωριού μας και αισθανόμεθα να τούς ευχαριστήσωμεν επί τη εύκαιρία διότι παρά τίς έπαιγγεματικές των υποχρεώσεις άπεδέχθησαν την πρότασιν να γίνουν όχι άπλώς μέλη της Έρανήκης Έπιτροπής, αλλά να γίνουν και οί μέλλοντες διαχειριστές και έπόπτες της καλής χρήσεως των χρημάτων που μέλει να είσπραχθούν δια την έκτέλεση έργου, ή έργων που προς τόυτο θα έπιλεγούν... Η Έρανήκη μας λοιπόν Έπιτροπή άπετελέσθη εκ των κάτωθι προσώπων: 1) Άναστασιος Σ. Τσιώνου (Ίατρού Χειρουργού), 2) Χρήστου Θ. Θάδη, Ίατρού δοντιότρου, 3) Θεοδοσίου Πούλιου (Έρέας Κοινότητος Μοσχάτου), 4) Κων)νου Ι. Γατογογιάννη (έπιχειρηματίου) και 5) Άποστόλου Χρ. Καλογρούλην (πρώην προέδρου Κοινότητος).

Εξ όνόματος λοιπόν όλων των αγαπόντων τό χωριό μας κάνωμεν σήμερα έκκληση προς σωτηρίαν του χωριού μας για μια προερατική προσφορά, να βοηθήσετε την προσπάθειάν μας αυτήν, και κάθε έπίτευγμα εξ αυτής θα είναι έπίτευγμα όλων.

Κάθε σας λοιπόν προσφορά με τό όνοματεπώνυμον και τό ύψος της προσφοράς ενός έκάστου, άπεφασίσθη να άναγραφή εις ειδικήν πινακίδα και να άναρτηθή εις τό Κοινοτικόν μας Γραφειον τιμής ένεκεν. Σας χαίρετιζουμε με ασίσηματα αγάπης.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. ΚΑΣΤΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

1) Κων)νος Γατογογιάννης, 2) Κλεομένης Καραμπέρης 3) Τάκης Α. Κάρλος, 4) Άλκιδιάδης Μ. Άντωνίου.

* Η Διεύθυνση προσφορών είναι: Κύριο Άποστόλου Χρήστου Καλογρούλην. Διά την Έρανήν Έπιτροπήν Κοινότητος Μοσχάτου Ν. Καρβίτσας.

Ο χορός των Κρυονεριτών

Τό Σάββατο 31 Μαρτίου έγινε ό έτήσιος χορός του Συλλόγου μας, και σημείωσε εξαιρετική έπιτυχία.

Από νωρίς άρχισαν να καταφθάνουν στο κέντρο οί χωριανοί μας με παρέες φίλων του για να γλεπτίσουν Κρυονεριτικά και να ξαναζωηλανέμουν στην μνήμη τους ήθη και έθιμα του χωριού μας.

Η αίθουσα του κέντρου εύρύχωρη, άνετη, χωρίς κολώνες, διακοσμημένη κατάλληλα, και ή άρχήστρα του κέντρου με έπικεφαλής τόν άκούραστο και ύπεροχο τραγουδιστή δημοτικών τραγουδιών Πανούτσο, ήταν οί συντελεστές της έπιτυχίας του χορού.

Τό χορό τίμησε με την παρουσία του ό Πρόεδρος της Κοινότητος Κρυονερίου κ. Δήμος Κων., που ήρθε για τόν σκοπό αυτό στην Αθήνα, και μετέφερε τόν χαίρετισμό των συγχωριανών μας.

Ανοίξε τό χορό τό Διοικητικό Συμβούλιο, με έπικεφαλής τόν Πρόεδρο Κ. Κρικέλη, και ακολουθήσε τρικούβετο γλέντι με δημοτικούς χορούς και τραγούδια.

Δηλωτικό του κεφίου που έπιγράφησε ήταν τό γεγονός ότι ως τά ξημερώματα ή πίστα ήταν γεμάτη από κεφάλους χωριανούς.

Η λαχειοφόρος άγορά σημείωσε εξαιρετική έπιτυχία και μοιράσθησαν πλούσια δώρα στους τυχερούς.

Ο κ. Θεός Σπύρος πρόσφερε από τό κατάρτημά του ένα πωροσβεστήρα ούτακινήτου.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τόν ευχαριστεί θερμά για την προσφορά του.

Στό χορό παραβρέθησαν όλοι οί συγχωριανοί μας καθώς και αρκετοί φίλοι του Συλλόγου μας. Τό Διοικητικό Συμβούλιο τούς ευχαριστεί θερμά, διότι με την άθροσα προσέλευσή τους βοήθησαν στην έπιτυχία του χορού. Ιδιαίτερα αισθάνεται την ύποχρέωση να συγχαρεί και να ευχαριστήσει τόν Πρόεδρο της Κοινότητος Γρυονερίου κ. Δήμο Κων., καθώς και τούς κ. κ. Γούσιο Κων. και Βαϊράμη Βασιλή, που ήρθαν για τόν σκοπό αυτό στην Αθήνα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΒΛΑΣΔΟΥ

Όπως είχσμε γράψει στο προηγούμενα φύλλο της «Νερόπολη» ή κ. Αύγη Παπάκου είχεν όμιλήσει τόν περασμένο μήνα στη γνωστή αίθουσα της Σταδίου 28 για τό Παιδικό διβλίο και την Παιδική λογοτεχνία.

Η όμιλία έκείνη ολοκληρώθηκε, τό βράδυ της Τετάρτης 2 Μαρτίου, με ειδικό θέμα «Τό Παιδικό Παραμύθι». Με την ίδια γοητεία έγινε ή άνάπτυξη του τόσο ένδιαφέροντος θέματος. Μάς παρουσίασε την ιστορία τού Παραμυθίου, που χάνεται στά βάθη του χρόνου, τούς κυριώτερους δημιουργούς του — πέρα από την άνώνη λαϊκή προφορά — προσώπων δε τη μεγάλη επίδραση του καλού παραμυθίου στην ισόρροπη και άρμονική άνάπτυξη της παιδικής ψυχής.

Στη συζήτηση που ακολούθησε διαπιστώθηκε ή εύχη για την συντονισμένη καλλιέργεια και διάδοση του καλού παραμυθίου, με όλα τά πρόσφατα μέσα, για να βοηθηθή ή παιδική νεότητα.

Τή λαμπρή όμιλία παρακολούθησαν άρκετοί χωριανοί μας

(Βλασδινοί), όπως οί τρεις άπροηγούμενα φύλλο της «Νερόπολη» ή κ. Αύγη Παπάκου είχεν όμιλήσει τόν περασμένο μήνα στη γνωστή αίθουσα της Σταδίου 28 για τό Παιδικό διβλίο και την Παιδική λογοτεχνία.

Η όμιλία έκείνη ολοκληρώθηκε, τό βράδυ της Τετάρτης 2 Μαρτίου, με ειδικό θέμα «Τό Παιδικό Παραμύθι». Με την ίδια γοητεία έγινε ή άνάπτυξη του τόσο ένδιαφέροντος θέματος. Μάς παρουσίασε την ιστορία τού Παραμυθίου, που χάνεται στά βάθη του χρόνου, τούς κυριώτερους δημιουργούς του — πέρα από την άνώνη λαϊκή προφορά — προσώπων δε τη μεγάλη επίδραση του καλού παραμυθίου στην ισόρροπη και άρμονική άνάπτυξη της παιδικής ψυχής.

Στη συζήτηση που ακολούθησε διαπιστώθηκε ή εύχη για την συντονισμένη καλλιέργεια και διάδοση του καλού παραμυθίου, με όλα τά πρόσφατα μέσα, για να βοηθηθή ή παιδική νεότητα.

Τή λαμπρή όμιλία παρακολούθησαν άρκετοί χωριανοί μας

Σ. ΤΣΙΤΣΑΣ

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

★ Του άντοποκριτή μας κ. Παν. Ποδηματά

Σε πείσμα του ακατάστατου καιρού γέμισε το χωριό μας από κόσμο που ήλθαν να γιορτάσουν το Πάσχα.

Το βράδι της Μεγ. Παρασκευής η εκκλησία γέμισε από πιστούς και 1.500 περίπου άτομα ακολούθησαν την μεταφορά του Έπιταφίου, ήταν πραγματικά μια ανθρωποθάλασσα. Τη 12η νυκτερινή του Μεγ. Σαββάτου στο προαύλιο της εκκλησίας γιορτάστηκε η Ανάσταση του Κυρίου, όπου το πολυπληθές εκκλησίασμα, απόλαυσε μέσα στο κρύο και στο ψυχάλισμα τις μαγευτικές στιγμές της Ιεροτελεστίας και το κάψιμο του άναφανου.

Τη δεύτερη μέρα της Λαμπρής ο καιρός ψυχρός με όμίχλη και βροχή, η εκκλησία όμως δεν χωρούσε άλλους. Οι ξένοι έφυγαν χορτάτοι μόν από το νόστιμο ψητό κατσίκι αλλά κρυομένοι και δυσαρεστημένοι απ' τη σπάνια, για τόν καιρό τουήτο, καφολοκάρια. Άς ελπίζουμε με τόν χρόνο να γιορτάσουμε με λιγαδάς.

Τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα τό τμήμα νέων του Συλλόγου Μεσενικολιτών στην Άθήνα, έγκαινιάσε τη αγροτική δανειστική βιβλιοθήκη, με αρκετά σύγχρονα βιβλία αγροτικού και κτηνοτροφικού περιεχομένου, τό όποια προσωρινώς, και μέχρι να τελειοποιηθή η βιβλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου, θα φιλοξενηθεί στο Γραφείο της εκκλησίας και θα δίνει τό βιβλία για διάβασμα ό έφημέριος της ένορίας μας εύγενώς προσφέρεις.

Στά έγκαινία ό παρευρισκόμενος εδώ γενικός γραμματέας του Συλλόγου Μεσενικολιτών στην Άθήνα κ. Ιωάννης Παϊζάνος χαίρεψε τούς κατοίκους, μεταφέροντες τόν χαιρετισμό του Προέδρου και του διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και ανέπτυξε τό σκοπό της δανειστικής αγροτικής βιβλιοθήκης.

Στή συνέχεια είπε πώς ένας μονοδικός και αμετάθετος σκοπός του Συλλόγου είναι τό καλύτερο χωριό για να σταματήσει ό μαρσμός και ν' αποκτήσει τήν πρώτη του ζωντάνια.

Διαβεβαίωσε τούς χωριανούς πώς τίποτα δεν θα σταθεί εμπόδιο στην ελεύθερη παραχή του νερού όπως τόνισε στο κοινοτικό Γραφείο ό έκλεκτος συγχωριανός μας κ. Άπ. Γ. Σταφυλάς όπαι τήν υπεύθυνη θέση του στη Νομαρχία Καρδίτσας.

Τό άπόγευμα της ίδιας ημέρας τό Τμήμα Νέων πρόβαλε στο καφενείο του Γεωργίου Αντωνούλα πού τό προσέφερε εύγενώς μια Έλληνική ταινία απ' τίς καλύτερες ταινίες του έλληνικού κινηματογράφου.

Με άπόφασή του τό κοιν. συμβούλιο επιτρέπεται στο σύλλογο Μεσενικολιτών Καρδίτσας να ίσοπεδώσει και διευθετήσει τό χώρο στη θέση «Καστανιές» (άπάνω από τό θρύση Βασαρδάμη) και τήν δημιουργία εκεί Κέντρου άναψυχής. Όραία ιδέα του Συλλόγου, περιμένουμε τήν πραγματοποίησή της. Με άλλη άπόφασή του τό Κ. Σ. ενέκρινε τή μελέτη κατασκευής τοίχου άντιστηρίξεως στο κοινοτικό Γυμναστήριο εκ δραχμών 160.000 και άνέθεσε τήν κατασκευή του στον εργολάβο Δημήτριο Π. Μηλίτη.

Στά πλαίσια της Έλληνικής παράδοσης ή διεύθυνση του Γυμνασίου Μεσενικόλα έρ-

γάνωσε μία υπέροχη γιορτή και έκθεση παλαιών αντικειμένων πού κατενθουσίασε τούς έπισκέπτες. Ρεπορτάζ δημοσιεύουμε σε άλλη στήλη της Ν. Στις 11.4.1979 έγινε στην Άθήνα ή γενική συνέλευση τών τών αντιπροσώπων της Κεντρικής οργάνωσης συν)κών οίνοποιείων Έλλάδος (οϊνική) με θέματα άπολογισμός και ίσολογισμός και τήν ίδρυση κεντρικού πρατηρίου στην Άθήνα για τήν διακίνηση τών συν)κών κρασιών τών μελών της εν λόγω οργάνωσης, στην συνέλευση μετείχε και ό Οίνοποιείο Καρδίτσας, με αντιπρόσωπο του Οίνοποιείου τόν Πρόεδρο του Γεωργικού Πιστωτικού Συνεταιρισμού μας κ. Θεόδωρο Καλαμάτα.

Στή συνέλευση άποφασίστηκε ή ίδρυση πρατηρίου διακίνησης όλων τών συνεταιρικών κρασιών πού ανήκουν στην οργάνωση της οϊνικής, και έξουσιοδοτήθηκε τό Δ. Σ. της οργάνωσης να προδί στη δανειστική από τήν ΑΤΕ τό απαιτούμενο χρηματικό ποσό για τήν αγορά οικοπέδου ή κτιρίου και έξοπλισμό του πρατηρίου.

Έτσι ελπίζουμε να προβληθή και τό κρασί του Οίνοποιείου μας «Ταυρωπό» στην περιοχή Άθηνών και να πάρη τή θέση και τήν αξία πού του ανήκει. Στήν έκθεση ποτών πού έγινε στο Ζάππειο τήν 7—15.4.79 έλαβε μέρος και τό οίνοποιείο της Καρδίτσας με τό έκλεκτό κρασί τών σταφυλιών της περιοχής μας Λητώ—Λευκός Ξηρός, και Έρυθρός Ξηρός. Νεφέλη — Λευκός Ξηρός, Έρυθρός Ξηρός. Έρωτώ με σταφύλια μαύρα Μεσενικόλα τό όποια έντυπωσίασαν τούς έπισκέπτες πού τά δοκίμασαν.

Στό τέλος του μηνός Μαΐου, σύμφωνα με τόν κανονισμό ύδρευσης πού ψήφισε τό Κοιν. Συμβούλιο, λήγει ή προθεσμία τοποθέτησης τών υδρομετρικών ύδρευσης τών κατοίκων στις οικίες τους, γιατί ό πρέπει όλοι οι κάτοικοι να τούς τοποθετήσουν για να μη βρεθεί ή Κοινότητα στην ανάγκη να διακόψει τήν παραχή του νερού και επιβάλει σ' αυτούς άρκετά αύξημένο τέλος ύδρευσης κατ' άποκοπή.

Δύο μεγάλα έργα, του χωριού μας βρίσκονται στο τέλος τους. Τό Γυμνάσιο πού ελπίζουμε να λειτουργή στην άρχή του νέου Σχολικού έτους και τό Πνευματικό Κέντρο τό όποιο ένθουσίασε αυτούς πού ήλθαν με τήν ευκαιρία τών εορτών του Πάσχα και οι όποιοι έπερχόμενοι από τήν επίσκεψή τους στο Πνευματικό Κέντρο διαπιστώνουν ότι οι προσφορές τους γι' αυτό δεν πήγαν χαμένες και δεν θα διατάξουν να προσφέρουν και τήν τελευταία τους βοήθεια, ώστε σύντομα να μπει σε λειτουργία.

Έξαιρετική επιτυχία σημείωσε ή γιορτή πού έγινε, στο Γυμνάσιο Μεσενικόλα, από τούς μαθητές και τό προσωπικό του. Θερμά συγχαρητήρια ανήκουν στην άκούραστο πάντα Γυμνασάρχη του κ. Ευαθία Έλευθεριάδου και στην δραστήρια και αξια φιλόλογο καθηγήτρια δ. Ευαγγελία Τσέλκα, αλλά και στους μαθητές του σχολείου τούτου.

Η γιορτή έγινε στα πλαίσια του έτους πού διανύουμε, και τό όποιο είναι άμφερισμένο στην Έλληνική παράδοση, τήν Τετάρτη 11 Άπριλίου τό άπό-

γευμα. Σ' αυτή παρευρέθηκαν οι άρχις, οι άδασκαλοι και οι κάτοικοι του Μεσενικόλα και τών γύρω χωριών, και οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Μεσενικόλα και Μορφοβουνίου.

Τό πλούσιο πρόγραμμα άρχισε με προσευχή από τούς μαθητές του Σχολείου. Άκολούθησε προσφώνηση από τήν κ. Γυμνασάρχη. Τά παιδιά τραγούδησαν παλιά δημοτικά τραγούδια, ακολούθησε όμιλία από τή μαθήτρια Γ' τάξεως Αικατερίνη Σφέτσιου με θέμα «Έλληνική παράδοση», και χόρεψαν τά παιδιά τσάμικο χορό. Άκούστηκε μαγνητοφωνημένη ή φήγηση της κ. Όλγας Μακρυνίκας για τήν τεχνική της υφκής μαντήλας (γάζας) πού φορούσαν τά παλιά χρόνια οι ύφες, ξανά χόρεψαν από τίς μαθήτριες με τό τραγούδι «Σβαρνιάρα», όμιλία από τό μαθητή της Γ' τάξεως Θωμά Κοτοπούλη με θέμα «Ιστορία του Μεσενικόλα».

Άκούστηκαν μαγνητοφωνημένα δημοτικά τραγούδια από τόν λεβεντόγερο και καλλιφώνο συγχωριανό μας κ. Κων. Σκομαγκούλη.

Τόν εθνικό ύμνο της Θεσσαλίας, τήν «Καραγκούνα» χόρεψαν στη συνέχεια οι μαθήτριες του Σχολείου. Άπό τό μαγνητόφωνο ακούστηκαν άνέκδοτα παλιά έποχής από τόν Σεραφείμ Β. Μήσιο (Γιαδάτζαρο) σχετικά με τίς προεξίεις του καιρού εκείνου. Η γιορτή έκλεισε με δημοτικά τραγούδια, ύποστολή της σημαίας και τόν Έθνικό ύμνο.

Στή συνέχεια έγινε έπίσκεψη στο χώρο της έκθέσεως πού είχε προετοιμασθεί σε μία τών αίθουσών του Γυμνασίου, όπου κάθε άπισκέπτης έμεινε κατάπληκτος βλέποντας παλιά αντικείμενα, έπιπλα, κάδρα, νομισματα, φωτογραφίες, ζωντανές οικογενειακές παραστάσεις κ.λ.π. άς σημειωθεί ότι δεν έλειψε ή παλιά σαρμανίτσα και τό παυσίλυπο μουσικό όργανο τό Γρομμόφαλο με τίς πλάκες πού τραγουδούσε παλιά, προπολεμικά τουλάχιστον, τραγούδια. Π. Π.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η σύζυγος του Άποστόλου Χρ. Τσιγγάρα γέννησε κοριτσάκι, τούς γονείς του εύχόμαστε να τούς ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Δημήτριος Ίωάν. Άνακόπουλος με τήν Έλευθερία Αύγερη, Η Μαρία Βασ. Καπέκα με τόν Γεώργιο Τσάτσο άρραβωνιάστικαν, τούς εύχόμαστε όλόψυχα καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Άγγελος Θωμά Άγορίτσας με τήν Σία Έξάρικου χημικό από τήν Άθήνα.

—Επίσης ό Χρήστος Στυλογιάννης με τήν Γιαννούλα Παπαδάκη. Τούς εύχόμαστε να ζήσουν και να εύτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Άπέθαναν οι Γρηγόριος Δημ. Ίωακείμ, Νικόλαος Κων. Θεογιάννης, Βάιος Παναγ. Τζίφος, Αικατερίνη Νικ. Ξαντήρου. Τούς οικίους τούς έγκαρδώς συλλυπούμαστε.

—Τό Μορφοδούνι θρήνησε κα τά τίς ημέρες του Πάσχα τόν θάνατο του αξίου τέκνου του Μάρκου Τσούλα, έτών 50, πού παρασύρθηκε από μοτοποδήλατο, στην Καρδίτσα τήν πρώτη ημέρα του Πάσχα και άφου τραυματίστηκε πέθανε στο Νοσοκομείο από έσωτερική αιμορραγία.

Στό πέθος αυτό μετείχε και ό Μεσενικόλας.

Στό Βουνέσι τιμώντας τή μνήμη του Μάρκου δεν έκαναν τήν έκδήλωση της Τρίτης μέρας του

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Τό καινούριο αυτό σωματείο πού έγινε με σκοπό να άποκτήσουμε ιδιότητα γραφεία να στεγαστούμε όλοι οι μετέχοντες Θεσσ. Σύλλογοι της Περωπεύουσας, βρίσκεται σε συνεχή άνοδο. Έτσι οι Σύλλογοι πού έγιναν μέλη ξεπερνούν τώρα τούς 40. ένοείται ότι ό κάθε Σύλλογος διατηρεί τήν αυτοτέλειά του.

Τό ενδιαφέρον του σωματείου μας Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ είναι ζωηρό, άδιάπτωτο και βοηθάει ήθικά και οικονομικά τήν επιτυχία του.

Τό Δ. Σ. άσχολήθηκε ήδη με τά γενικότερα θέματα πού ενδιαφέρουν τήν Θεσσαλία, όπως:

Η ίδρυση Πανεπιστημίου, ή έκπροσώπηση στο ύπουργ. Συμβούλιο άνάλογα με τόν πληθυσμό της, ό έορτασμός της 100ετηρίδος για τήν Θεσσ. Έπανάσταση (1878) και τήν προσάρτησή της (1881), ή ίστωρία της Θεσσαλίας και ή συμβολή της στα έθνικά ιδεώδη, ή πύκνωση και ή βελτίωση του όδικού δικτύου της Θεσσαλίας, ή επικοινωνία με τά γειτονικά διαμερίσματα (Άργείο — Ηπειρο). Κατασκευή τών μελετηθέντων σχετικών δρόμων. Η άναρχη και άποπεράτωση όλων τών έργων ύδρευσης πού βρίσκονται υπό μελέτη, με προοπτική να άρδευτεί όλος ό Θεσσ. Κάμπος.

Η Πανθεσσαλική Σ τ έ γ η στεγάζεται προσωρινά στο γραφείο της Ι.Λ.Ε.Θ. Πεσμαζόγλου

μέχρις ότου όλοι μαζί στεγαστούμε στα δικά μας γραφεία, πού θα υπάρχουν και αίθουσες έκδηλώσεων κτλ για τήν άποδοτική έπαφή και άλληλοβοήθεια.

Είναι καιρός πλέον όλοι οι μετέχοντες Σύλλογοι αλλά και όλοι οι Θεσσαλοί ως άτομα, είτε διαμένουν στην Άθήνα είτε στην Θεσσαλία ή άλλου, να ενδιαφερθούν σοβαρά και να δώσουν τήν άνάλογη, τήν ίκανοποιητική! για τό σκοπό συνδρομή τους, για τήν άπόκτηση ιδιότητας στέγης.

Ηδη έχει άνοιχθεί λογαριασμός στην Άγροστ. Τράπεζα με αριθμ. 3680, όπου γίνονται καταθέσεις.

Έχουν δοθεί μπλόκ με διπλώτυπες άποδείξεις σφραγισμένες στους Συλλ. μέλη, όπου μπορείτε να δώσετε τήν εισφορά σας.

Ένοείται ότι ή Π. Σ. έχει άναγνωρισθεί σαν κοινωφελές Σωματείο και οι Δωρεές προς αυτή έκπίπτουν από τό φόρο εισοδήματος.

Ένα τέτοιο μπλόκ, έχει και ή Ένωσή μας, ή όποια προσέφερε ως τώρα τό ποσό 26.000 δραχ. στον ως άνω λογαριασμό με δωρητές τούς κάτωθι:

Ένωση Μεσενικολιτών	10.000
Μαργέλος Δημήτρ.	5.000
Κατσάκος Θωμάς	5.000
Ψάφρας Ι. Άρχιμανδρίτης	3.000
Παϊζάνος Δ. Γιάννης	1.000
Τσούλας Βάγιας	1.000
Μαίρη χήρα Άν. Μήσιου	1.000
Θ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ	

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΙΖΑΝΟΥ

Όπως ύποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τό όνόματα άναγνωστών της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» πού θα έχουν θέσει άποδείξεις αλλά και δικαιολογητικό για τό Ταμείο της Ένώσεως.

Άρχίζουμε με τά όνόματα αυτών πού πρόσφεραν κάτι πίο πολύ από τήν συνδρομή τών 150 δραχμ. ύπακούοντας στην παράκλησή μας να βοηθήσουν τούς λίγους πού σηκώνουν τό τεράστιο βάρος της έκδόσεως της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» για τήν άντιμετάπιση τών έξόδων και τήν βελτίωσή της.

Μερικών ή προσφορά είναι συκινητική και τούς εύχαριστούμε με ιδιαίτερα εύχόμενοι τό παράδειγμα τους να άκολουθήσουν και όλοι συγχωριανοί.	
Τσαγανός Β. Βαγγέλης	1.000
Σαρηής Α. Παναγιώτης	1.000
Βασαρδάνης Κων)νος	1.000
Χαλκιάς Γ. Άπόστολος	700
Γόρβος Γ. Κων. (Βουνέσι)	500
Ψάφρας Χρ. Τηλέμ.	500
Ψημμένου Σ. Έλένη	500
Περιστεράς Γ. Κων.	500
Βαλάφας Άν. Άπόστ.	500
Γιαννακός Θ. Άλέκος	500
Πετρωτάς Δ. Νικόλ.	500
Κρανιας Δ. Άπόστολ.	
Μακρυνίκας Θ. Τάκης	500
Κρανιας Στ. Σωτηρ.	500
Σύζυγος Βαγγ. Γακιοπούλου (Θεσ)κη	500
Τσαγανός Γ. Κων)νος	500
Κυρίτσας Α. Άριστειδης	500

Παλαιοκαρίτης Θ. Άχιλ.	500
Τσιάνης Α. Κώστας	500
Παϊζάνος Δ. Βάσιος	500
Μπαρμπούτης Βασίλ.	500
Πετρέπουλος Γ. Άπόστολ.	500
Καρασιώτος Ι. Δημοσθ.	400
Τσομακάς Φώτ. (Βλάσ.)	300
Σάκκα Γ. Εύτυχια	300
Τσαγανός Α. Σεραφ.	300
Βασαρδάνης Σόλων	300
Κατοίκος Η. Τάκης	300
Μητίσιος Δ. Βασίλ.	250
Τσαγανός Π. Σωτήρ.	250
Αντωνούλας Κ. Άπόστολ.	250
Παϊζάνος Δ. Γεωρ. (Αύτοκ)	250
Σφέτσιος Σ. Εύάγγ.	200
Άντωνάκη Εύτυχ.	200
Άρξάνη Όλγα	200
Παπακων)νου Δ. (Μπέζ.)	200
Τζίφος Π. Άπόστολ.	200
Ψημμένου Χ. Άπόστ.	200
Κάτσιανος Ν. Θωμάς	200
Καλαμάτας Άρ. Θεόδωρ.	200
Παϊζάνος Δ. Κων.	200
Παϊζάνος Κ. Γεώργ.	200
Γκαύμα Δ. Άφοι	200
Βελέτζα Γ. Γεωργία	200
Λάππας Ίωάννης	200
Τσαγανός Α. Γεώργιος	200
Στυλογιάννης Χ. Γιάνν.	200
Καραμήτρος Γ. Ίωάν.	200
Μηλίτσης Κ. Βασίλ.	200
Μηλίτσης Ι. Βασίλ.	200
Μηλίτσης Β. Ίωάννης	200
Μηττάκος Θ. Δημήτρ.	200
Κρανιας Άν. Δημήτριος	200

Επίσης μας έστειλαν τήν συνδρομή τους 150 δραχ. και τούς εύχαριστούμε οι Βουνεσιώτες κ. κ. Σκούφης Σωτηριος και Άντωνιος, Άθανάσιου Παναγ., Καραγιώργος Στέφ., οι Βλασδινοί κ. κ. Μαργέλος Χαρίλ, Νηόστιας Νικόλ., Δημάκη Δημήτρ., Χουβαλόπουλος Γιάνν. και οι κ. κ. Μανώλης Δ. Λάμπρος, Βελιμέζης Θ., Γώγος Χρίστος, Καρασιώτος Χ. Τέλιος, Κρανιας Δ. Θεόδωρ.

Πάσχα πού συνήθως ό Μάρκος έσαρνε πρώτος τό χορό σαν πρώτος Πρόεδρος του Συλλόγου της Άθήνας και θερμός ύποστηρικτής του Βενουσιού.

—Στό Βόλο σε μεγάλη ηλικία ό Νικόλαος Μαρνέλης, σύζυγος της Άδελφής του Προέδρου μας γιατρού κ. Θ. Κατσάκου.